

Xosé María Álvarez Cáccamo é, de todos os poetas da chamada xeración dos 80, o de relación máis estreita con Revista das Letras, na que colabora desde o número dous e para a que coordinou algúns dos monográficos. Sen embargo, as súas más singulares e espectaculares achegas son os manuscritos de seu pai, Xosé María Álvarez Blázquez. O último exemplo foi o monográfico que lle dedicou o pasado decembro ó 50 aniversario do Cancioneiro de Monfero. Outra das rarezas que o suplemento ten nos fondos gracias a Cáccamo é o intercambio epistolar entre Blázquez e Fermín Bouza-Brey.

X.M. Álvarez Cáccamo Por vontade

Por vontade,
pola construcción de pedra e chumbo que é material de
constancia,
porque está escrito na vontade dos números do meu na-
cemento,

Pero non pola natureza da atmósfera,
pero non polo arrecendo a femia que baixa das pombas
terrestres,
pero non polo amor como brisa de cervos
que buscan a poza das fragas dormidas.

Pola pedra da voz que preciso,
pola altura do vento na sombra,
polo traballo vagaroso da carpintería branca

seguirei nomeando os labores opacos
que fan o cimento da casa do mundo,

pero non pola gracia dos ouros e amentos
que marcan no lonxe o xentío das árbores novas,
pero non pola ciencia sen fórmulas
que pouxa na praia entre inversas marxes unha lúa anco-
rada.

Por vontade
seguirei frente á mesa de vidro
para sempre
e de aquí, deste mar clausurado,
algún día
colleredes o corpo final,
gañador do silencio.